قالیباف در مسیر جدایی از دولت

تغییر آرایش در بهارستان

بی‌تردید فشار افکار عمومی و شدت گرفتن گرانی‌ها واقعیتی انکارناپذیر است، اما پرسش اصلی آن است که این فشار تا چه اندازه بهانه‌ای برای کنش سیاسی برخی نمایندگان شده است

سخنان اخیر محمدباقر قالیباف در صحن علنی مجلس، فراتر از یک تذکر نظارتی ساده تلقی شد. تأکید رئیس مجلس بر «ناچاری» ورود به مسیر استیضاح، در کنار تحرکات نمایندگان تندرو، نشانه‌هایی از تغییر آرایش سیاسی در بهارستان را آشکار کرده است.

به گزارش خبرآنلاین، در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی در روز یکشنبه ۳۰ آذرماه، محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، با لحنی تند و هشدارآمیز اعلام کرد که اولویت، ترمیم کابینه از سوی دولت است و اگر اصلاحات ضروری انجام نشود، مجلس ناچار به آغاز فرآیند استیضاح خواهد بود. این موضع‌گیری، فراتر از یک تذکر معمول پارلمانی بود و بیشتر حامل پیام‌های سیاسی مهمی درباره رابطه میان دولت و مجلس و به‌ویژه جایگاه قالیباف در معادلات فعلی سیاست است؛ پیام‌هایی که می‌توان آنها را نشانه‌ای از فاصله‌گیری تدریجی رئیس مجلس از دولت و تلاش برای بازتعریف نقش و مسئولیت خود تلقی کرد.

تهدید یا اعلام برائت سیاسی؟

سخنان قالیباف در ظاهر در چارچوب وظایف نظارتی مجلس قابل تحلیل است، اما لحن هشدارآمیز و تأکید معنادار او بر «ناچاری» مجلس برای ورود به فرآیند استیضاح، بیش از هر چیز از تغییر موقعیت سیاسی رئیس مجلس نسبت به دولت حکایت دارد. این موضع‌گیری، نشانه‌ای از فاصله‌گذاری تدریجی قالیباف با دولتی است که بر پایه نوعی وفاق سیاسی شکل گرفت؛ وفاقی که قرار نبود به این سرعت دچار گسست شود یا به مرزبندی‌های علنی بینجامد. تهدید به استیضاح از تریبون ریاست مجلس را می‌توان تلاشی آگاهانه برای جدا کردن سهم قالیباف از عملکرد دولت وفاق دانست؛ اقدامی که همزمان پیام بازچینی و تغییر آرایش سیاسی او را مخابره می‌کند. در شرایطی که پیامدهای وضعیت اقتصادی و معیشتی، ساختار حکمرانی را در معرض نقد افکار عمومی قرار داده، قالیباف می‌کوشد با بازتعریف جایگاه خود، از هم‌سرنوشتی کامل با دولت فاصله بگیرد و نشان دهد که دیگر در همان موقعیت پیشین قرار ندارد. این تغییر لحن و موضع، بیش از آنکه صرفاً ابزار فشار نظارتی باشد، بیانگر چرخش سیاسی حساب‌شده‌ای است که می‌تواند مقدمه‌ای بر بازترسیم نقش قالیباف در معادلات آینده قدرت تلقی شود.

وفاقی که اکنون هزینه دارد!

در ماه‌های نخست فعالیت دولت، از «وفاق» و «همراهی» میان قوا سخن گفته می‌شد؛ وفاقی که قالیباف نیز یکی از بازیگران اصلی آن بود. مجلس دوازدهم، در بسیاری از بزنگاه‌ها با دولت همراهی کرد؛ چه در رأی اعتماد، چه در تصویب لوایح کلیدی اما در مواردی مانند استیضاح وزیر اقتصاد پیشین، این همراهی به تقابل بدل شد؛ یا در ماجرای برکناری جواد ظریف از معاونت رئیس جمهوری، قالیباف مواضعی همسو با تندروها بر علیه ظریف اتخاذ کرد.. اکنون هم به نظر می‌رسد همان وفاق، به بار مسئولیت سیاسی تبدیل شده و قالیباف در تلاش است تا «خرج خود را از دولت جدا کند». این فاصله‌گذاری را می‌توان بیش از آنکه نقدی منصفانه در نظر گرفت، نوعی شانه خالی کردن از مسئولیت مشترک در قبال شرایط فعلی دانست.

قالیباف هم باید پاسخگو باشد

واقعیت این است که مجلس، به‌ویژه در ساختار سیاسی ایران، تنها ناظر بیرونی دولت نیست. ابزارهای نظارتی مجلس از سؤال و تذکر تا استیضاح همزمان با ابزارهای حمایتی آن عمل می‌کنند. وقتی مجلسی در مقاطعی از دولت حمایت می‌کند، طبیعی است که در زمان بروز بحران نیز سهمی از پاسخگویی متوجه همان مجلس باشد. از این منظر، قالیباف نمی‌تواند خود را کاملاً بیرون از دایره مسئولیت تعریف کند؛ چراکه بسیاری از سیاست‌ها و ترکیب کابینه، با همراهی یا سکوت مجلس شکل گرفته است.

سیاست «جا خالی دادن» در مجلس

یکی از نقدهای جدی به عملکرد مجلس های اخیر، الگوی سیاست‌ورزی مبتنی بر «جا خالی دادن» است؛ الگویی که در آن، هزینه ناکارآمدی‌ها به دولت منتقل می‌شود و مجلس در نقش منتقد ظاهر می‌شود، بی‌آنکه سهم خود را بپذیرد. تهدید به استیضاح در شرایط فعلی را باید تکرار همین الگو ارزیابی کرد؛ فاصله‌گذاری سیاسی برای مصون‌سازی از نارضایتی عمومی، نه لزوماً اصلاح واقعی امور.

نقش تندروها و همراهی تاکتیکی قالیباف

در این میان، جریان‌های تندرو در مجلس با در دست گرفتن «عَلَم استیضاح»، تلاش می‌کنند ابتکار عمل سیاسی را به دست گیرند. این جریان‌ها، استیضاح را نه فقط ابزار نظارتی، بلکه ابزار هویتی و رسانه‌ای می‌دانند. قالیباف، که نمی‌خواهد در این میدان از قافله عقب بماند یا در برابر افکار عمومی منفعل جلوه کند، به نظر می‌رسد همراهی تاکتیکی با این فضا را برگزیده است؛ همراهی‌ای که می‌تواند بیش از آنکه رهبری‌کننده باشد، دنباله‌رو شرایط موجود تلقی شود.

استیضاح یک نمایش سیاسی یا اقدامی مؤثر؟

بسیاری از کارشناسان سیاسی و اقتصادی بر این باورند که زمان کنونی، زمان استیضاح نیست. کشور با چالش‌های اقتصادی جدی، فشارهای معیشتی و ناپایداری بازارها مواجه است و استیضاح‌های پیاپی می‌تواند به بی‌ثباتی بیشتر دامن بزند. از این منظر، استیضاح اگر بدون نقشه راه اصلاحی و جایگزین روشن انجام شود، بیشتر نمایشی سیاسی خواهد بود تا اقدامی مؤثر در جهت بهبود شرایط؛ همان نکته‌ای که زمانی خود قالیباف نیز آن را اشاره کرده بود.

تندروها مدعی‌اند که رئیس مجلس در قبال دولت رئیسی، همواره با اولتیماتوم و فشار برخورد می‌کرد، اما نسبت به پزشکیان هیچ واکنشی نشان نمی‌دهد. همین نگاه دوگانه، احتمالا امروز باعث شد قالیباف با تندی وارد میدان شود و در مواجهه با پزشکیان همان رفتاری را نشان دهد که پیش‌تر نسبت به دولت رئیسی اتخاذ کرده بود؛ البته آن زمان در دوران رئیسی نیز تسامح و تساهل زیادی را نشان می‌داد و تنها به یک اولتیماتوم او به دولت سیزدهم بسنده می‌کنند. این اقدام نشان می‌دهد که اصولاً نوع برخوردها به جای اصول، مبتنی بر ملاحظات سیاسی و چهره افراد است. چنین رفتارهای نابرابر، انتقادهایی جدی نسبت به شفافیت و عدالت در تصمیم‌گیری‌ها ایجاد می‌کند و اعتماد عمومی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

گرانی‌ها و مصادره افکار عمومی

بی‌تردید فشار افکار عمومی و شدت گرفتن گرانی‌ها واقعیتی انکارناپذیر است، اما پرسش اصلی آن است که این فشار تا چه اندازه بهانه‌ای برای کنش سیاسی برخی نمایندگان شده است. در هفته‌های اخیر، بخشی از جریان تندرو در مجلس با برجسته کردن بحران معیشت، پرچم استیضاح را به دست گرفته‌اند؛ نه لزوماً با هدف اصلاح امور، بلکه در راستای تضعیف جایگاه دولت و کاستن از قدرت اجرایی آن. این طیف می‌کوشد نارضایتی اجتماعی را به ابزاری برای پیشبرد اهداف سیاسی خود تبدیل کند و خود را در جایگاه مدافع معیشت مردم بنشاند، بی‌آنکه مسئولیت نهادی مجلس در شکل‌گیری وضع موجود را بپذیرد.

در همین چارچوب، اظهارات محمدتقی نقدعلی در جلسه علنی مجلس قابل ارزیابی است. او با اشاره به سخنان قالیباف درباره «گرانی‌های جانکاه»، از افزایش ۵۰ هزار تومانی قیمت هر کیلو برنج در عرض یک هفته سخن گفت و اعلام کرد که دیگر زمان اولتیماتوم دادن به دولت به پایان رسیده و اکنون نوبت اقدام عملی است. هرچند این سخنان در ظاهر بازتاب‌دهنده درد واقعی جامعه است، اما قرار گرفتن آن در کنار موج استیضاح‌طلبی‌های اخیر، نشان می‌دهد که چهره‌هایی مانند نقدعلی نیز در امتداد همان جریان تندرو حرکت می‌کنند؛ جریانی که استیضاح را نه به‌عنوان آخرین ابزار نظارتی، بلکه به‌مثابه راهبردی برای فشار سیاسی و محدود کردن دولت به کار گرفته است. در چنین فضایی، گرانی‌ها بیش از آنکه مسئله‌ای برای حل باشند، به دستمایه‌ای برای رقابت‌های قدرت بدل شده‌اند.

سخنان قالیباف در ۳۰ آذرماه را می‌توان نقطه عطفی در رابطه دولت و مجلس دانست؛ نقطه‌ای که در آن، مرز میان نظارت و فاصله‌گذاری سیاسی باریک شده است. تهدید به استیضاح، در عین حال که پیام نارضایتی مجلس را منتقل می‌کند، این پرسش را نیز پررنگ می‌سازد که سهم مجلس و شخص قالیباف در وضعیت فعلی چیست؟ اگر استیضاح به ابزاری برای فرار از مسئولیت تبدیل شود، نه‌تنها کمکی به حل مشکلات نخواهد کرد، بلکه اعتماد عمومی به کارآمدی نهادهای سیاسی را بیش از پیش فرسایش می‌دهد. اصلاح واقعی، نیازمند پذیرش مسئولیت مشترک، شفافیت و اقدام هماهنگ است؛ نه صرفاً تهدید از پشت تریبون.

سخن نخست

چرایی گسترش پدیده نوجوانان کار در ایران؟

ادامه از صفحه یک

امروز نوجوانان کار نه فقط در خیابان‌ها و کارگاه‌ها، که در فضای دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی نیز قربانی اشکال نوین بهره‌کشی‌اند. بررسی این پدیده نشان می‌دهد که عدالت اجتماعی و آینده توسعه انسانی در گروی اصلاحی بنیادین در سیاست‌های حمایتی، حقوقی و آموزشی است.

نوجوانان کار نتیجه برهم‌کنش چند عامل ساختاری‌اند. نخست، فقر و نابرابری اجتماعی که خانواده‌ها را به سمت بهره‌گیری از نیروی کار فرزندان سوق می‌دهد. دوم، ناکامی نظام حقوقی و حمایتی که علی‌رغم منع کار کودکان در قانون کار، نوجوانان ۱۵ تا ۱۸ سال را بی‌دفاع رها کرده و ابزارهای نظارتی و شناسایی مؤثری در اختیار ندارد. سوم، مهاجرت و بی‌هویتی، که کودکان فاقد شناسنامه یا مهاجر را از آموزش و خدمات محروم می‌سازد. چهارم، فروپاشی ساختار خانواده بر اثر اعتیاد، طلاق یا خشونت، که نوجوانان را به کار زودهنگام و خیابانی می‌کشاند. و پنجم، بحران در نظام آموزشی که با ترک تحصیل گسترده، آموزش غیرکاربردی و فقدان مهارت‌آموزی، نوجوان را از مدرسه رانده و به بازار کار هدایت می‌کند.

استقلال مالی یا بهره‌کشی پنهان؟

باید میان کار داوطلبانه، ایمن و آموزشی نوجوانان و کار اجباری ناشی از فقر و اجبار اجتماعی تفکیک قائل شد. نوجوانی که در کنار تحصیل به کارآموزی یا فعالیت خلاقانه مشغول است، توانمند می‌شود و این تجربه ارزشمند است. اما نوجوانی که برای تأمین نان خانواده مجبور به کارهای پرخطر، سنگین یا خیابانی است، نه استقلال می‌یابد و نه رشد می‌کند؛ بلکه قربانی بهره‌کشی اقتصادی و نقض آشکار ماده ۳۲ کنوانسیون حقوق کودک می‌شود.

نقش نظام آموزشی در بازتولید کار نوجوانان چیست؟

آموزش رسمی در ایران، به‌جای سد کردن مسیر کار کودک، گاه خود به عاملی در تشدید آن بدل شده است. محتوای ناکارآمد، آموزش حافظه‌محور، ترک تحصیل اجباری، بی‌انگیزگی معلمان و نبود پیوند میان آموزش و اشتغال، همگی نوجوان را از مدرسه گریزان می‌کنند. در مناطق محروم، نرخ ترک تحصیل تا ۲۵ درصد گزارش شده است. این بحران نه‌تنها نوجوان را از حق بنیادین آموزش محروم می‌کند، بلکه او را به سمت بازار کار غیررسمی، استثمار و خطرات اجتماعی سوق می‌دهد. کار نوجوانان آثار ویرانگری دارد:

۱. جسمی و روانی: فرسودگی در سن رشد، سوءتغذیه، بیماری‌های شغلی، اضطراب، افسردگی و در مواردی گرایش به خودکشی.

۲. حقوقی: محرومیت از آموزش، سلامت، تفریح و خانواده؛ نقض اصول بنیادین کنوانسیون حقوق کودک، مقاوله‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار و قوانین داخلی.

۳. اجتماعی: افزایش بزهکاری، اعتیاد، بهره‌کشی در باندهای سازمان‌یافته و بازتولید چرخه فقر نسلی.

چالش‌های نوپدید؛ از خیابان تا فضای مجازی

دیگر کار نوجوانان محدود به دست‌فروشی یا کارگاهی نیست. اشکال جدیدی از بهره‌کشی در حال گسترش است:

استثمار دیجیتال در پلتفرم‌ها و شبکه‌های اجتماعی، از یوتیوب تا اینستاگرام و تبلیغات خانوادگی؛

کار پنهان دختران نوجوان در منازل و مشاغل خانگی با مخاطرات شدید جسمی و جنسی؛

بهره‌کشی سازمان‌یافته خیابانی توسط باندها و شبکه‌های مجرمانه؛

افزایش کودکان کار بی‌هویت به دلیل مهاجرت‌های اقلیمی و بحران‌های زیست‌محیطی؛

کاهش حساسیت اجتماعی و عادی‌سازی کار نوجوانان در نگاه خانواده‌ها و رسانه‌ها.

این پدیده نه با سرکوب انتظامی و جمع‌آوری‌های موقت، که تنها با اصلاح ساختاری و سیاست‌های پیشگیرانه مهار می‌شود. راهکارها عبارت‌اند از:

۱. قانون جامع حمایت از کودکان کار با جرم‌انگاری بهره‌کشی اقتصادی، دیجیتال و خانگی.

۲. سامانه ملی شناسایی و پایش کودکان کار با داده‌های بین‌بخشی و هوش مصنوعی.

۳. بازطراحی نظام آموزشی با تمرکز بر جذب بازماندگان از تحصیل، آموزش مهارتی و «مدرسه باز».

۴. مقررات حمایتی در فضای دیجیتال و الزام پلتفرم‌ها به صیانت از حقوق کودک.

۵. دادسرای ویژه کودکان قربانی بهره‌کشی اقتصادی در کلان‌شهرها.

۶. یارانه‌های مشروط به تحصیل برای خانواده‌های فقیر و توسعه خدمات اجتماعی.

۷. فرهنگ‌سازی و کمپین‌های ملی علیه عادی‌سازی کار نوجوانان با مشارکت رسانه و چهره‌های فرهنگی.

کار نوجوانان در ایران تصویری است از نابرابری مزمن و شکست سیاست‌های اجتماعی. این پدیده نه‌تنها سلامت نسل جوان را تباه می‌کند، بلکه سرمایه انسانی کشور را فرسوده و عدالت اجتماعی را تهی می‌سازد. تا زمانی که جامعه کار نوجوان را «اجتناب‌ناپذیر» بپندارد، چرخه فقر و بهره‌کشی ادامه خواهد یافت. تنها با اراده سیاسی قوی، قوانین جامع، سیاست‌های حمایتی هدفمند و مشارکت فعال جامعه مدنی می‌توان این چرخه را شکست. آینده توسعه ایران در گروی رهایی نوجوانان از استثمار و تضمین حق آنان بر آموزش، سلامت و زندگی شرافتمندانه است.

اخبار

دیدار غریب آبادی با نماینده ترکمنستان در امور دریای خزر

معاون حقوقی و بین‌الملل وزارت امور خارجه در دیدار با نماینده ویژه ترکمنستان در امور دریای خزر به بررسی آخرین تحولات مرتبط با این دریا و جزئیات برگزاری هفتمین اجلاس سران کشورهای ساحلی دریای خزر در تهران در مردادماه سال آینده پرداخت.

به گزارش ایرنا، «کاظم غریب‌آبادی» در شبکه ایکس از دیدار با نماینده ترکمنستان خبر داد و نوشت: در چارچوب تقویت تعاملات دوجانبه و ارتقای همکاری‌های منطقه‌ای میان کشورهای ساحلی دریای خزر، در تهران با آقای «مراد آتاجانف» نماینده ویژه ترکمنستان در امور دریای خزر، دیدار کردم. در این دیدار، به بررسی آخرین تحولات مرتبط با حوزه خزر، پرداختیم، موضوعاتی مانند، برگزاری هفتمین اجلاس سران کشورهای ساحلی دریای خزر در تهران در مردادماه سال آینده، همکاری‌های مشترک کشورهای ساحلی و مسائل زیست‌محیطی دریای خزر از جمله انتقال دبیرخانه کنوانسیون تهران به منطقه و بررسی راهکارهای عملی برای مقابله با روند کاهش سطح آب این دریا. غریب‌آبادی افزود: در این نشست، بر تداوم رایزنی‌ها و تقویت همکاری‌های دوجانبه و منطقه‌ای در راستای منافع مشترک کشورهای ساحلی تاکید شد.

نایب رئیس مجلس پاسخ داد

اولویت مجلس در بودجه ۱۴۰۵ چیست؟

نایب رئیس مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: اولویت مجلس در بررسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ توجه به معیشت مردم است.

حمیدرضا حاجی بابایی، نماینده مردم همدان در مجلس شورای اسلامی، در گفت وگو با ایسنا در پاسخ به این پرسش که اولویت مجلس در لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ چیست، بیان کرد: اولویت مجلس در بررسی لایحه بودجه سال آتی معیشت مردم است. ما امروز باید خیلی از اولویت های خود را تغییر دهیم. به جز بودجه دفاعی که مهم است باید مابقی بودجه را به سمت تأمین معیشت مردم سوق دهیم.

وی با تاکید بر ضرورت توجه به معیشت مردم در لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ اظهار کرد: ما امروز باید بتوانیم از دهک های پایین جامعه و همه دهک های ضعیف حمایت کنیم. باید با اعطای کالابرگ به معیشت دهک های پایین جامعه کمک کنیم. باید بتوانیم معیشت دهک های پایین جامعه را تامین کنیم.

نایب رئیس مجلس شورای اسلامی با تاکید بر اینکه دو سال دیگر می توان خیلی از کارهای دیگر را دنبال کرد: گفت: باید تلاش کنیم از این مقطع کوتاه موجود عبور کنیم. باید پشت سر مردم بایستیم و جز به معیشت مردم به چیز دیگری فکر نکنیم.

قائم پناه:

همه اقشار باید در شادی آیین‌های فرهنگی سهیم باشند

معاون اجرایی رئیس‌جمهور، شامگاه ۳۰ آذرماه به مناسبت شب یلدا از مرکز نگهداری فرزندان خانه آفتاب دیدار و ساعاتی را در کنار کودکان این مرکز سپری کرد و گفت: پاسداشت آیین‌های فرهنگی زمانی معنا پیدا می‌کند که همه اقشار جامعه در این شادی‌ها سهیم باشند.

به گزارش ایرنا، «محمدجعفر قائم‌پناه» معاون اجرایی رئیس‌جمهور در جریان این برنامه، با شرایط زندگی، آموزش و نیازهای کودکان ساکن این مرکز آشنا شد و ساعاتی را به گفت‌وگو و همراهی با آنان اختصاص داد.

وی همچنین در حاشیه این دیدار، ضمن خواندن شعر و توضیح آیین شب یلدا برای کودکان، این شب را نمادی از همدلی و امید دانست و تاکید کرد: پاسداشت آیین‌های فرهنگی زمانی معنا پیدا می‌کند که همه اقشار جامعه در این شادی‌ها سهیم باشند.

معاون اجرایی رئیس‌جمهور همچنین تلاش‌های مجموعه خانه آفتاب در ایجاد محیطی امن و پرورشی برای کودکان را ارزشمند توصیف کرد و بر ضرورت حمایت مستمر از مراکز نگهداری کودکان تأکید کرد.

مجتمع خانه آفتاب مرکزی تحت پوشش سازمان بهزیستی برای نگهداری پسران بی‌سرپرست ۸ تا ۱۲ ساله است که زیر نظر مربیان زندگی می‌کنند.

وزیر نفت:

مصرف بنزین با سامان دهی کارت جایگاه ها روزانه ۹ میلیون لیتر کاهش یافت

محسن پاک نژاد وزیر نفت عصر روز یکشنبه ۳۰ آذر در یکصد و سی و هشتمین جلسه هیات دولت به اعلام کرد که با اجرای طرح ساماندهی کارت های جایگاه ها، مصرف روزانه بنزین حدود ۹ میلیون لیتر کاهش یافته است.

به گزارش ایرنا، مسعود پزشکیان رئیس جمهور در جلسه هیات دولت به میر احمد موسوی رئیس جدید بنیاد شهید خیر مقدم گفت و برای وی در انجام مسئولیت های محوله آرزوی موفقیت و از زحمات و تلاش‌های سعید اوحدی قدردانی کرد.

وزیر نفت از آخرین وضعیت اجرایی طرح «ساماندهی کارت های جایگاه‌ها» گزارشی ارائه کرد و گفت که در آذر ماه، مصرف روزانه سوخت حدود ۱۲۹ میلیون لیتر بوده که ۴۳ درصد آن از طریق کارت جایگاه داران و ۵۷ درصد از طریق کارت های شخصی انجام می‌شد.

پاک نژاد افزود: با اجرای این طرح، استفاده از کارت‌های جایگاه‌داران ۱۷ درصد کاهش یافته و مصرف کارت‌های شخصی افزایش پیدا کرده است.

وی ادامه داد: همچنین روزانه حدود ۹ میلیون لیتر کاهش مصرف ثبت شده و میزان مصرف از ۱۲۹ میلیون لیتر به ۱۲۰ میلیون لیتر کاهش یافته است. وزیر نفت افزود: روزانه حدود یک‌هزار نفر نیز برای دوگانه سوز کردن خودروهای خود ثبت‌نام می‌کنند و در حال حاضر ۳۳ هزار نفر در صف انتظار قرار دارند.

همچنین محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهور نیز ضمن تشکر از تلاش‌ها و خدمات اوحدی، حضور موسوی را در بنیاد شهید خیرمقدم گفت. در ادامه جلسه علاوه بر طرح مسائل و موضوعات اجرایی دستگاه‌های مختلف توسط وزرا، گزارش هایی از اقدامات دولت در حوزه‌های مختلف مطرح شد.

اسکندر مومنی وزیر کشور از وضعیت و فعالیت‌های ستاد بحران کشور در روزهای اخیر گزارشی ارائه کرد و با اشاره به بارندگی های اخیر و بروز مشکلات ناشی از سیلاب در برخی استان ها، از مدیریت هماهنگ، همدلی و انسجام موجود در میان دستگاه‌های مسئول که موجب کنترل و مدیریت مناسب این حوادث شد، تشکر کرد.

عباس علی آبادی وزیر نیرو نیز گزارشی از آخرین وضعیت سدهای کشور پس از بارندگی‌های اخیر ارائه و اعلام کرد که بیشترین میزان بارش مربوط به استان هرمزگان بوده و استان‌های تهران با ۹۰ درصد، قزوین با ۸۷ درصد و البرز با ۷۹ درصد کاهش بارش، در صدر استان های کم‌بارش کشور قرار دارند.

در ادامه جلسه رئیس سازمان هواشناسی کشور، گزارشی از وضعیت بارندگی های اخیر و پیش بینی شرایط جوی در هفته های آینده ارائه داد.

غلامرضا نوری قزلجه وزیر جهاد کشاورزی گزارشی از سفر خود به قم و دیدار با علما و مراجع تقلید ارائه کرد و به تشریح آخرین وضعیت معیشت مردم، عملکرد نهادها و قیمت کالاها به‌ویژه مواد غذایی پرداخت و نگرانی‌های مطرح‌شده از سوی مراجع تقلید را بازگو کرد.

همچنین عباس عراقچی وزیر امور خارجه گزارشی از سفر خود به بلاروس و روسیه ارائه کرد و از شکل‌گیری همکاری‌های مطلوب و مؤثر میان جمهوری اسلامی ایران و این کشورها خبر داد.

در ادامه محمدصادق معتمدیان استاندار تهران گزارشی از وضعیت استان تهران ارائه کرد و گفت که در سال گذشته، ۲۰ درصد از کل پروانه های ساختمانی صادر شده در کشور مربوط به استان تهران بوده که از این میزان، ۱۱ درصد به شهر تهران اختصاص دارد. در تهران ۱۰۳ هزار پروانه ساختمانی صادر شده که به معنای تأمین ظرفیت مسکن برای نزدیک به ۵۰۰ هزار نفر است.

وی ادامه داد: همچنین ۶۸ درصد از بلندمرتبه‌سازی‌ها (بیش از پنج طبقه) مربوط به استان تهران است که بخش قابل‌توجهی از آن در شهر تهران انجام شده است.

احمد دنیامالی وزیر ورزش و جوانان نیز گزارشی از موفقیت های اخیر ورزشی ارائه و از کسب مقام نخست توسط تیم ملی والیبال و همچنین موفقیت تیم دختران با کسب مقام ششم قدردانی کرد.

وی با اشاره به اینکه این نخستین حضور دختران کشور در این سطح از مسابقات بوده است، این نتیجه را دستاوردی قابل توجه ارزیابی کرد.